

Wel of geen toerisme wordt een steeds prominenter vraagstuk rondom Covid-19...

De verwachting is niet dat er eind mei of begin juni onmiddellijk een massale toeristenstroom vanuit het buitenland op gang komt. Wel is het van belang om een samenhangende strategie op dit punt richting deze zomer te formuleren. De huidige versoepelingsmaatregelen leiden wel tot meer drukte op straat en op 'hotspots'. Het credo is vermijd drukte. **Hoe voorkomen we dat richting zomervakantie deze drukte door buitenlandse toeristen te groot wordt (maar we ook oog houden voor Europese samenwerking en economische belangen)?**

De strategie rondom toerisme valt uit één in drie 'vraagstukken' :

1. Inkomend van buitenland naar Nederland
2. Uitgaand van Nederland naar buitenland (en weer terugkeren)
3. Binnen Nederland

Ad 1) In het buitenland wordt reizen naar Nederland nu afgeraden. Binnen EU en met grensregio's vindt er coördinatie plaats. In juni worden stapsgewijs grenscontroles afgebouwd (grens NL-BE, OOS-DUI en buitengrens Schengengebied voor niet EU-ingezetenen). Dien tengevolge zullen reizen naar NL toe gaan nemen.

Ad 2) BZ geeft code oranje voor reizen naar het buitenland af. Landen als Griekenland en Portugal (toerisme is hoog % BBP, relatief weinig Covid-19-gevallen) willen toerisme weer op gaan starten. Aanbieders als Transavia, Easyjet en Corendon willen hier op inspelen. Risico op vliegwielen van reisbewegingen en mogelijke besmettingen die daaruit volgen.

Ad 3) Huidig beleid is ontmoedigen van bovenregionaal toerisme om drukpunten te voorkomen in openbare ruimte en OV. Er kan een spanning ontstaan met de routekaart waarbij stapsgewijs de gastvrijheidssector opengaat. Op 1 juni beperkte openstelling van terrassen, restaurants, musea etc en op 1 juli de sanitaire faciliteiten op campings etc.

Dit vergt richting de zomervakantie een strategische koers... wat zijn op de opties?

0) "Laissez-fair": niets doen en de nu vastgelegde routekaart volgen leidt ertoe dat waarschijnlijk alle 3 stromen van toerisme richting zomer op starten met als risico import van besmettingen en drukpunten op OV en openbare ruimte die - zonder aanvullende maatregelen - hoofdzakelijk lokaal beheerst moeten worden.

1) "Laissez-fair" + test: in bv Griekenland kijkt men naar een opstart waarbij toeristen en terugkerende reizigers getest worden. Indien er sprake is van ziekteverschijnselen volgt er een periode van 2 weken quarantaine om het risico van verspreiding van Covid-19 te verkleinen. Hierbij wordt er geen onderscheid gemaakt naar EU en intercontinentaal.

2) Toerisme binnen tussen de EU-landen toestaan: hiermee wordt deze zomer zo veel mogelijk een terugkeer gezocht bij het uitgangspunt van vrij verkeer van mensen en goederen (uitgangspunt EU-richtlijn/aanbeveling). Dit vergt een sterke gezamenlijke coördinatie op EU-niveau.

3) Alleen toerisme tussen gebieden in de EU met een vergelijkbare epidemiologische situatie: enkel als de besmettingsgraad laag is en er voldoende medische IC-capaciteit is om snel op te schalen is toerisme van en naar EU-landen toegestaan (terugvaloptie EU-richtlijn/aanbevelingen)

4) Alleen binnenlands toerisme toestaan: beleid formuleren waardoor deze zomer toeristen op vakantie in eigen land kunnen, waarbij drukpunten op openbare ruimte en OV zo veel mogelijk voorkomen worden. In Frankrijk wordt deze optie verkend. Dit leidt tot extra economische druk op landen in Zuid-Europa waar toerisme een relatief hoog percentage van BBP uit maakt.

Vraag aan ICCB: Welk 1 of 2 scenario's hebben de voorkeur om een concrete uitvraag aan het OMT te formuleren om de gezondheidsrisico's (incl. beheersmaatregelen) in kaart te brengen? Deze voorkeur in een werkgroep met daarin IenW, JenV, BZK, VWS, EZK en BZ uitwerken (deadline: 26 mei).

Parallel hieraan worden maatregelen in kaart gebracht die er voor kunnen zorgen dat lokaal de druk op hotspots door buitenlands toerisme beheersbaar blijft.

